No. 135.

VLISSINGSCHE COURANT.

Woensdag 10 November.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 55 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 5. November. Tot dus verre zijn [illegible] vijandelijkheden in Zwitserland voorgevallen. Daarentegen berigt men van de grenzen van Bern eene gruweldaad, die een voorsmaak geeft van hetgeen men in dezen burgerkrijg te wachten heeft. Twee handwerkslieden uit Bern, die tot de krijgsdienst opgeroepen, in hunne woonplaats hunne wapens gehaald hadden en daarmede het grondgebied van Frieburg passeren moesten, werden door eenige manschappen van den Frieburgschen landstorm aangehouden en zonder vorm van proces opgeknoopt. Men voegt er bij, dat men daarna zelfs de lijken dezer ongelukkigen verminkt heeft. Zoo deze gebeurtenis, die als een loopend vuur zich door het geheele land van Bern verspreidt, bevestigd wordt, dan kunnen vreesselijke represailles daarvan het gevolg zijn. Of Neuenburg zich al of niet onderworpen heeft, blijkt tot dusverre niet.

ENGELAND.

LONDEN. Een Zondagsblad vermeldt over de echtgenoote van den Amerikaanschen afgezant alhier, de navolgende anecdote:

«Op eenen schoonen zomeravond van den laatstverloopen zomer ging mevr. *Bancroft* uit, met het voornemen om eene shawl te koopen. Weldra vond zij er dan ook eene naar haar zin, in een magazijn in Regent-street, voor de geringe som van 20 p. st. Begerig haren aankoop zoo spoedig mogelijk te gebruiken en te laten zien, laat deze dame haar oude shawl in het magazijn en zet in haar nieuw tooisel de wandeling voort. Weldra bemerkt zij dat een ieder haar gadeslaat, hetgeen haar eerst niet weinig vleit, maar het gelach der heeren, de blikken der dames, die zich bij hare nadering naar den grond wenden, brengen haar op de gedachte, dat er iets vreemds plaats had. Zij haast zich dus naar huis terug te keeren, waar hare kamenier haar de waarheid kenbaar maakt. De shawl, die zij gekocht had, *had* voor het raam ten toon gehangen, en de koopman had vergeten het Fransche etiquette, bestemd om de kalanten te verleiden, er af te nemen, zoodat men langs den geheelen weg op den rug der vrouw van den afgezant met ontzettend groote letters had kunnen lezen: *Garanti chaste pour* 20 *livr. sterl.* (volgens de Engelsche beteekenis is *chaste*: echt.)

— Den 1. November zijn twee konvooijen koopgoederen op den ijzeren spoorweg te Masborough op een kruisweg tegen elkander gestoomd. De werktuigkundige op de beide locomotieven sprongen bij tijds van dezelve, om den schok te ontgaan. Een der wagons werd verbrijzeld; inmiddels vervolgde de eene locomotief met eene schrikbarende snelheid haren weg, zonder eenig bestuur. Het scheelde weinig of dezelve had op nieuw tegen een trein met reizigers gestoten, toen een der beambten aan het station te Darfield den moed had, op de trede van de machine te springen, en de locomotief deed ophouden. De locomotief van den anderen trein was ook zonder machinist doorgegaan, doch haar gang was langzaam, waarschijnlijk omdat ze van den schok het meest geleden had, en men stuitte haren loop gemakkelijk aan het station te Swinton. Dit dubbel ongeval heeft dus als door een wonder aan niemand eenig leed berokkend. De beide machinisten zijn in hechtenis genomen, omdat zij door het verlaten van hunnen post de algemeene zekerheid hebben in de waagschaal gesteld.

FRANKRIJK.

— In het regterlijk dagblad *le Droit* leest men het volgende: De echtelingen *Masson* zijn over omtrent vijftien jaar getrouwd; maar sedert hunne bruiloft hebben zij elkander niet gezien noch gesproken dan tusschen twee traliedeuren. Op hunnen trouwdag namelijk is de man wegens diefstal door twee gendarmen opgeligt, naar Ambert gevoerd en daar verwezen tot vijf jaar gevangenzitting. Na de vervulling van zijnen straftijd kwam hij in zijne woonplaats terug, en vernam daar dat zijne gade op hare beurt pligtig aan diefstal, twee jaren gevangenis had opgeloopen. *François Mollezaut*, vrouw *Masson*, hare straf ook vervult hebbende, keerde naar huis, en hoorde daar, dat haar man wederom voor diefstal was vastgezet. *Masson* in november 1841 losgelaten, nam de moeite niet naar huis te keeren, daar hij onder weg vernam, dat zijne wederhelft te Montbrison tot vijf andere jaren gevangenis was veroordeeld. Hij trok dus naar een ander land, keerde op het einde van 1846 naar zijne geboorteplaats terug, denkende er nu zijne vrouw te vinden; maar door Lyon passerende, werd hij gevat, omdat hij zonder de beurs te openen een geschenk voor zijne vrouwtje had medegebragt. Voor dit nieuwe feit werd hij verwezen tot zeventien maanden gevangenzitting. Zijne vrouw was ondertusschen uit het tuchthuis ontslagen, en ongeduldig haar man niet te zien terugkomen, heeft zij eenen nieuwen diefstal gepleegd, voor welken de regtbank van Montbrison haar zes maanden gevangenisstraf oplegde. Ditmaal zullen de echtelingen misschien vereenigd geraken; want hun straftijd eindigt denzelfden dag.

BELGIE.

BRUSSEL, den 3. November. Volgens de *Deutsche Londner Zeitung* zoude de koning van Pruissen een' eigenhandigen brief aan koning *Leopold* geschreven hebben, om hem te verzoeken, den heer *A. von Bornstedt*, redacteur der *Deutsche Brüsseler Zeitung*, het land uit te zetten. De *Deutsche Brüsseler Zeitung* echter, zegt, dat er haar nog niets van bekend is, en dat zij genoeg vertrouwen in de Belgische regterlijke magt stelt, om zich weinig aan den Pruissischen monarch te storen.

Het zoude ook eene handeling van despotismus zijn, die ieder vrij mensch België zoude doen aanzien als een tweede Java, waar men, zoo als bekend is, elk, die niet zoo gelukkig is den autokraat te bevallen, het land uitzet.

De verborgenheden van het Pruissische hof schijnt Pruissens landsvader niet gaarne publiek gemaakt te zien.

— De burgemeester van Cappellen, de heer *d'Hanis van den Broeck*, is eergisteren overleden ten gevolge eener ontsteking in het been, welke was veroorzaakt door dat eene naald in den voet was geraakt, op welke de heer *d'Hanis* trapte, toen hij zonder schoenen door zijn vertrek ging.

— De dikke mist die hier ter stede geheerscht heeft, is de aanleiding geweest tot vele ongelukken. Onderanderen zijn een paar personen in het water geloopen en verdronken.

— Te Seraing is eene vrouw in den ouderdom van 100 jaren en 7 maanden overleden; tot haren laatste oogenblik was zij in het volle genot harer vermogens.

NEDERLANDEN.

ARNHEM, den 5. November. Van alle perioden der troonrede heeft ons, gelijk anderen, inzonderheid die zinsnede getroffen, waarin de Staten-Generaal zeggen:

«Dankbaar voor de gedane toezegging" (der grondwetsherziening) «zien wij dan ook met gerustheid de voordragt «te gemoet van al die verbeteringen, die het waarachtig «heil van Nederland kunnen bevorderen, welk heil gelijk«kelijk door Uwe Majesteit en door de Staten-Generaal wordt «beoogd.". Gelieft hiermede te vergelijken eene voorgaande zinsnede in welke gezegd wordt: «Met hartelijke blijdschap hebben wij de mededeeling ontvangen, dat Uwe Majesteit tot «de overtuiging is gekomen, dat er noodzakelijkheid bestaat «tot de wijziging van eenige bepalingen der grondwet."

En nu vragen wij aan allen die gezond menschen-verstand hebben en niet door «Nederlandschen zin" verblind zijn, hoe er hier, in 's Hemels naam, ooit sprake kan zijn van *dankbaarheid?*

De Staten-Generaal zijn «dankbaar." Waarvoor? Voor de toezegging dier grondwets-herziening. Maar is die herziening dan eene *gunst* des Konings, (wij vragen dit niet aan den heer *van Twist*) een blijk van de koninklijke welwillendheid of van het koninklijk welbehagen, gelijk eene ridderorde, een doekspeld, eene snuifdoos of eene geëmailleerde ring?

Neen. De Staten-Generaal zelve zeggen, dat die toezegging het gevolg hiervan is, «dat Zijne Majesteit tot de «*overtuiging* is gekomen, dat er *noodzakelykheid* bestaat, «tot de wijziging van eenige bepalingen der grondwet."

De toezegging is het gevolg van de *overtuiging* der *noodzakelykheid*. Hoe kan men er dan DANKBAAR voor zijn? Hoe zou men het genoemd hebben, wanneer de Koning eens, «van de noodzakelijkheid overtuigd," geene toezegging ge«daan had? Men zou het teregt als *pligtverzuim* gequalificeerd hebben. Maar moet men dan ook den Koning *dankbaar* zijn, alleen omdat hij zijnen pligt niet verzuimd heeft? Dit gelijkt waarlijk naar een epigram op de Koningen.

«Het waarachtig heil van Nederland" leeren ons de Staten-Generaal in het adres van antwoord, «wordt gelijkelijk «door Uwe Majesteit en door de Staten-Generaal beoogd." Nu is de koning tot de *overtuiging* gekomen dat om dat «waarachtig heil" te bevorderen *noodzakelyk* is, dat de grondwet herzien worde. En de Staten-Generaal zijn daarvoor...... DANKBAAR! Heerlijke logica! Wat zouden de Staten-Generaal gezegd of gedaan hebben, wanneer de *overtuigde* koning de grondwet eens niet had willen herzien? Wanneer men *dankbaar* is, dat de regering haren pligt doet welk gevoel stelt men er tegenover, wanneer de regering haren pligt *niet* doet?

Men heeft dikwijls, en teregt, aan de Duitschers de hondsche onderworpenheid en schaapachtige ootmoed verweten, met welke zij het heelal berigtten, hoe zich de landsvader allergenadigst had verwaardigd even als een gewoon mensch verkouden te worden en hoe Allerhoogstdezelve met overgroote goedertierendheid de moeite had genomen daartegen een zweetmiddel in te nemen, of hoe het der allergenadigste landsmoeder behaagd had een *prins* of eene *prinses*, (vooral nooit een *zoon* of eene *dochter*) ter wereld te brengen. Maar laten *wy* het althans nooit wagen de Duitschers daarover hard te vallen. Nederland streeft Duitschland voorbij. Wij Nederlanders betuigen onze *dankbaarheid*, dat de landsvader, wanneer hij van de noodzakelijkheid *overtuigd* is, zich verwaardigt zijnen pligt te doen! *(Arnh. C.)*

UTRECHT, den 2. November. Gisteren avond ontstond alhier een vechtpartij tusschen eenige heeren studenten en een aantal burgers van de lagere klasse, grootendeels met knuppels gewapend, zoo zelfs, dat aan beide zijden aanmerkelijke wonden vielen. Hoe zeer is zulk een stand van zaken te betreuren, in eene stad, die, wat aangaat die klasse gedeeltelijk bestaan vindt in die jongelieden, die zoo woest werden aangevallen. Maar kan de policie dan zulke tooneelen niet voorkomen of althans doen ophouden zullen, welligt vele vragen? — Is dezelve zoo slecht georganiseerd, of is de reden te zoeken in het mogelijk geringe aantal agenten en kleppers? Die vragen willen wij niet beantwoorden; alleen het volgende dient tot opheldering. Voor omstreeks 14 dagen werd de studenten societeit bestormd door al de hoofden der policie, benevens een groot aantal agenten en kleppers, om te beletten dat eenige jongelieden daar voetzoekers en andere kleine vuurwerken afstaken. Gisteren avond echter werden in het heetst van het gevecht slechts één agent, en twee kleppers waargenomen, terwijl er op aanvraag van eenige, om de militaire wacht tot assistentie, door dezen agent werd geantwoord, dat die *in geen geval* voor tien ure in het geweer mogt komen.

(Als het er op aan komt om verhongerde armen en ongewapende nieuwsgierige burgers dood te schieten of te verminken, is de gewapende magt spoedig bij de hand.)

— Dezer dagen zond de minister *van Hall* aan al de kamers van koophandel een nieuw, zeer bezwarend ontwerp van wet op in- uit- en doorvoer, met last om het vooral geheim te houden voor de dagbladschrijvers, (die rekels!)

Niettemin heeft de *Arnhemsche Courant* het ontwerp medegedeeld, er bijvoegende: «Men kan uit dit proefje van geheimhouding al weder zien, welke echt constitutionele begrippen onze landsvaders hebben; hoe juist zij begrijpen, dat onder eene vertegenwoordigende regeringsvorm openbaarheid het eerste vereischte en geheimhouding de ergste vijand der regering is, en bovenal, met hoeveel vertrouwen men van zulke verlichte en voortvarende mannen eene politieke regeneratie kan wachten en vertrouwen."

MIDDELBURG, den 8. November. Indien onze berigten goed zijn, dan zoude men zich bezig houden met het projecteren van een kanaal van Sluis naar den mond van de Wester-Schelde; een werk, waardoor al wederom eene belangrijke dienst aan onze voormalige Belgische broeders zoude bewezen worden.

Wij zullen in de beoordeeling daarvan niet voorbarig zijn; alleen willen wij doen opmerken, dat het ons onmogelijk toeschijnt, dat de regering, na rijp overleg, zulk eene, met de Nederlandsche handelsbelangen in strijd zijnde, onderneming zoude kunnen ondersteunen.

Men bedenke toch, op welke wijze ons onze regten op de Schelde zijn ontnomen, hoe daarna het kanaal van Neuzen ons, als het ware, afgeperst is geworden, en de vele nadeelige gevolgen, welke door een en ander zijn ontstaan; en bij dit alles zoude men nu nog een derde débouché voor Belgie willen openen! Neen, wij kunnen en mogen aan de verwezenlijking daarvan geen geloof hechten.

Wel is waar, dat men in het 4e district van Zeeland spoedig behoefte zal gevoelen aan eene betere uitwatering, wij stemmen tevens volkomen toe, dat het van gewigt zijn kan, dat het gouvernement zich die zaak aantrekt, doch men bepale zich dan ook enkel tot een suatie kanaal; terwijl bovendien de ondervinding geleerd heeft, dat beide, suatie en navigatie, nimmer gelijktijdig op één kanaal kunnen plaats hebben, en aan het verleenen van fondsen voor het daarstellen van twee afzonderlijke kanalen wel niet te denken valt.

VLISSINGEN, den 9. November. Volgens berigt van Zr. Ms. stoomschip *Cycloop*, laatstleden Zondag den 7. dezer te Willemsoord binnengekomen, had die bodem Donderdag te voren Zr. Ms. fregat *Prins van Oranje* op 18 mijlen buiten het kanaal verlaten; eene frissche koelte uit het O. Z. O. begunstigde den togt van dien bodem, welke men derhalve hopen mag dat spoedig deszelfs bestemming (Madera) zal bereiken.

— De baron *van Westreenen van Tiellandt*, bibliothecaris van Z. M. den Koning, heeft een verbazend geleerd vertoog geschreven en in druk uitgegeven, dat er geen *echt* portret van *Laurens Janszoon Coster* bestaat ('t geen sedert lang ook vrij algemeen bekend was). 't Nieuwe standbeeld, dat men voor *Coster* wil oprigten, zal dus een *ideaal* moeten zijn.

Wanneer het noodlot wil, dat de voorgestelde strafwetten der regering tot vermoording der *vryheid van drukpers*, door de vertegenwoordiging worden *aangenomen*, dan zullen wij proponeren: *Laurens Coster* af te beelden met een gezigt van *drie ellen lang*. *(Kal.)*

— De eene *Storm* is voorbijgegaan, en een andere *Storm* is opgekomen; de eerste was heilzaam voor Nederland; de tweede zal het vermoedelijk niet minder zijn, ter zuivering van den bedorven Haagschen politieken dampkring en ter *bestorming* van het bouwvallig fort van behoud. Mogt het alzoo op het binnenhof weder weldadig *stormen*. *(Id.)*

— Met het meeste genoegen vernemen wij, dat de heer *K. van Hulst* te Kampen kwijtschelding van den nog overigen tijd van gevangenis gekregen heeft, en Donderdag middag jl. reeds op vrije voeten gesteld is. Een groote trein rijtuigen met vrienden en belangstellenden uit Kampen haalden hem van Zwolle af, en voerden hem met levendig vreugdegejuich naar zijne woonplaats terug. Algemeen was de blijdschap over zijne in vrijheidstelling, welke zich door vlaggen en illuminatie en op menigerhande wijze lucht gaf; terwijl eene fraaije serenade van Kampen's aanzienlijkste en geachtste burgers hem 's avonds eene welkomst bragt. — Zoo is dan die beruchte zaak geëindigd. Zou de regering er door in achting en kracht gewonnen hebben? Wij gelooven het tegendeel. Waarom hem ook niet liever terstond *gratie* verleend? Of moeten de gevangenissen vast opgeruimd worden om voor de menigte slagtoffers *op zigt* van het aanstaande strafwetboek plaats te maken? *(Id.)*

— De heer *v. d. Vliet* (alias *Boudewyn*) uitgever van het

ha[illegible] tijdschrift *de Tyd*, schijnt zich de hooge ongenade van meester *Floris* ook al op den hals gehaald te hebben. [illegible] is, om te beginnen, beboet voor eene som van *f* 64[illegible], ter zake zijner advertentiën. *Hy heeft ze echter nog niet betaald.* Leve de vrijheid van drukpers! Een monument voor *Laurens Koster*! ! Een dito voor *van Hall*! ! !

GEMENGDE BERIGTEN.

Prins Albert heeft dezer dagen stukken van een rijk servies bezigtigd, dat ten geschenke vóór Z. M. den koning der Nederlanden is besteind. Men zou denken, dat, zoo er in Engeland iets te geven viel, de drie millioenen armen in Ierland daar alle aanspraak op hadden, of de 150,000 personen, welke, volgens de Morning Herald, in Engeland ten gevolge van de schorsing der werkzaamheden aan de spoorwegen dezen winter zonder brood zullen zijn; maar die zoo redeneert toont dat hij met de heerschende gebruiken zeer onbekend is. Die heeft zal gegeven worden en die niet heeft zal ontnomen worden zelfs hetgeen hij heeft, is de les die algemeen opgevolgt en in practijk wordt gebragt, en wie onzer lezers, die eenige wereldwijsheid opgedaan heeft, zal met deze opmerking niet instemmen? Willem II heeft, zonder twijfel, jaarlijks eenige millioenen inkomen en wat is dus meer billijk dan hem een rijk geschenk te geven? Behalve dat, heeft Nederland dezen winter eene goede f 30,000, *geheven uit de spaarpotten der kinderen, van het armzalig loon der dienstboden als uit de kassen der meer gegoeden, naar Ierland overgemaakt, ten einde den hongerdood van honderd duizende proletariërs aldaar te helpen verhoeden; welnu, dat de koning der Nederlanden dan ook wederkeerig iets uit Engeland ontvange, dan staat men quitte en het geld is weer in het land terug; wel is hetgeen opgebragt is door honderden, dan in de kas van eenen enkelen, maar dat behoort ook al tot de gebruiken van den tegenwoordigen tijd. — De Ned. uitgevers rijden elkander met de zeven hoofdzonden van Sue bitter in de wielen. — De rijksdag te Stokholm zal naar Malmoe verlegd worden, ter zake der cholera, die ook in Petersburg uitgebroken is. — In eerstgemelde stad zijn* 42 *huizen verbrand. — De koning van Napels zal den weg der hervormingen inslaan. Voor de meeste vorsten in Europa schijnt een helder licht te zijn opgegaan; zij beginnen eensklaps in te zien dat de instellingen oud en versleten zijn en dus verbeterd moeten worden. 't Is opmerkelijk, dat zij dat zoo in eens ontwaren, nu de volken, het smeeken en bidden moede, het «help u zelve en God zal u helpen" hier en daar in practijk beginnen te brengen.* Bang maken helpt! *zou men haast zeggen, en angst van een kostbaar verguld stuk hout te verliezen, dat sommigen «troon" noemen, maakt dat men het pad der regtvaardigheid inslaat en menschelijk wordt. — Aangeboden pulmophile keurslijven met voortschrijdende rekbaarheid voor aanstaande kraamvrouwen. — Te Purmerend had men op één dag (St. Hubert)* 3 *zilveren bruiloften (HB.) — De min. van Randwijck vordert voor de vaders van* 7 *kinders f* 34,000 *en f* 95,000 *en f* 115,000 *en voor proceskosten f* 36,000. *Men ziet hoe deze min. met Napoleon meer dan den naam gelijk heeft, maar geenszins den blik. — Koningin Christina arriveerde te Madrid om hare dochter te zuiveren van de bekende blaam; deze koningin heeft in haar weduwen staat* 6 *spruiten gewonnen. — De min. van binn. zaken zegt dat inkwartiering, bij menschen die zelf naauw te eten hebben, ongerijmd is. Jammer dat die armen levenslang onder deze en zoo vele andere ongerijmdheden zuchten. — De hertog van Lucca is op zijne reis door een troep van* 200 *boeren genoodzaakt geworden Leve Pius IX! te roepen. — In Algerie heeft een kommandant een der kolonisten voor den tijd van één jaar in den echt verbonden. Ofschoon dit nu voor velen een buitenkansje zou zijn, is het toch tegen de wet en een staaltje van de aldaar heerschende willekeur. — Ds. Hasebroek, alias Hildebrand, heeft zijn beroep naar Vlissingen te Parijs ontvangen. — Het bedanken van Do. Oosterzee voor het beroep naar Amsterdam zal, zegt men, hem geen windeijeren leggen.*

INGEZONDEN STUKKEN.

De *Deutsche Brüsseler Zeitung* deelt in eenige der jongste nommers eenige correspondentie-artikels mede, betreffende de jongste reis van den koning van Pruissen in de Rijn-provincie enz.

Wij laten de voornaamsten hier vertaald volgen.

«*Van den Rijn*, einde Sept. FREDERIK WILHELM de Funze was aan den Rijn; hij is reeds op de terugreis naar zijne getrouwe Markers en stamhoudende Brandenburgers. Hij heeft eene reis gedaan, doch hij heeft deze keer weinig te vertellen van huldigingen, die hem het volk bewezen hebben. Ditmaal heeft hij het gemerkt, dat men des leugenaars zoon aan den Rijn moede is geworden, niettegenstaande de christelijk-germaansche redevoering van den Keulschen bisschop en trots de officiele betuigingen en militaire *hoerah*-schreeuwers. Als hij in 't volgende jaar nog leeft en terugkomt, zoo geeft hij zeker een nieuw *patent* als recommandatiebrief en stelt het geven van ophelderingen uit, tot hij zijne pleizier-reis volbragt heeft. Pleizier-reis? ja, waarlijk! De man heeft dezen winter een moeijelijk *patent-werk* gehad, in 't voorjaar een boel ergernis, was lang in geld-verlegenheid; wat wonder? als hij tot afwisseling, in plaats van den *Cliquot* (1), in de landen van het Markgraafschap eens rijnwijn en moezelwijn aan de bron wil drinken, naardien hij zoo gelukkig was, van zijnen zwager in Rusland gelden afgetroggeld te hebben?

Ik wil u niet met eene reisbeschrijving vervelen en u slechts naar de officiele berigten uit Brühl, Benrath, Dusseldorf enz. verwijzen. Terwijl de lakkeiën-berigten tot heden voortdurend van volkshulde, trouw en liefde der onderdanen, tot walgens toe vol waren, zijn de over de tegenwoordige reis verschenen officiele berigten, niettegenstaande overmatige overdrijvingen en gewone leugens, (2) zeer arm aan bewijzen van nieuwe vernederingen der onderdanen, jegens hunnen funzen heerscher. Beschouw, bijv. een officieel berigt uit Brühl. De schrijver geeft zich alle moeite het publiek wijs te maken, dat het volk hulde bewezen heeft, en hoe zwak is zijn berigt geworden! Theepret te Mainz bij prins WILHELM; heerlijke vergezigten, schoonheden der Moezel-omstreken, presentatie van ambtenaren, heerlijk weêr, schoone zonschijn, donder der stukken geschut; nogmaals schoone zonschijn, heerlijke uitzigten, vervolgens weder heerlijk zonlicht, illuminatien (uit de kassen der regering), gunstig weêr, hoerah's van de geschaarde militairen, heerlijk *dejeûner*, betooverend zonlicht en eindelijk toasten — dat is de hoofdinhoud der officiele artikelen, dat waren de pretjes van OLIM aan den Rijn! — Maar ook bewijzen van hulde heeft de man ontvangen van het volk zelf. Doch hooren wij, welke (!); de bewoners van Hundrucher hadden zich in de straten van het dorp geplaatst; eene markt was met menschen opgevuld, vele hieven een gejuich aan; duizend Trierschen groetten den koning onder den donder van kleine mortieren; de steden Muhlheim en Bernkastel deden zich bijzonder voor door *aan den oever te staan*. De stad groette door zang van den oever en uit een feestelijk versierd schip. De gansche bevolking bevondt zich aan den oever, enz. In 't kort, velen hebben den koning aangesproken of zijn aangesproken. Onder deze *velen*, bijzonder hartelijk de burgemeester VON SIMMERN, en tot belooning werd deze tot de inquisitie behoorende dorpvoogd door den officiele berigtgever een «echte Hundrucher" genoemd. Schitterende humor van eene officiele schrijversziel! Stel u eens den burgemeester (ROTZMANN heet hij) voor; vertegenwoordigt hij niet met zijne Hundsrucher natuur in het berigt de gansche hondennatuur des gezamenlijken lakkeiëndoms met gekromden ruggegraad? O beminnenswaardigste aller echte gatlikkers, waarom heeft men u niet dadelijk naar Keulen en Dusseldorf medegenomen, daar had gij bij de veldmanoeuvres, bij de groote tafel in Benrath, bij het bal van prins FREDERIK, heerlijk het falende volkshulde-betoon door een gatlikken vervangen kunnen.

OLIM de Groote heeft alzoo zijne getrouwe onderdanen aan den Rijn, zijne lieve Rijnlanders, door genadige aanneming van de hulde-betooningen gelukkig willen maken; het is hem mislukt, daar het volk hem nergens gehuldigd heeft. Intusschen, dit is de moraal der geschiedenis, betaalt het volk de kosten van het bezoek. Duizenden voor extra postpaarden in het binnen- en buitenland, die anders geheel doelmatig op de akkers aangewend konden worden; duizenden voor extra spoorwegentreinen, die beter tot transport van solide goederen, dan de lieden van de gratie Gods te gebruiken waren; duizenden voor kruid, wat hij manoeuvres verschoten en die dus het volk uit de krijgskas voor den aanstaanden kamp tegen de paleizen onttrokken worden; duizenden voor in- en buitenlandsche wijnen, die met nut in hospitalen voor de magen van proletariërs gebezigd konden worden, en slechts dienden om de ergernis en hoofdpijn, welligt ook gewetenswroeging, des gekroonden brassers te verzuipen; duizenden voor officiele hansworsterijen enz. In 't kort, OLIM heeft eene reis gedaan; de groote massa des volks door zijne tegenwoordigheid verveeld en op kosten gejaagd, en de overtuiging gekregen, dat hij naar Sans-Souci teruggekeerd, misschien eene nieuwe landdags-comedie uitbroeden moet, om de domme, stomme, respectlooze Rijnlanders voor de jongste reis te lokken. Wanneer nu niet zijn beetje pruissische humor door de godgenadige ergernis geheel en al naar den duivel gegaan is! Wat zou hij dan beginnen? De arme OLIM!

—

△ KEULEN, den 30. Sept. Omtrent den ontvangst des konings zal u X nader mededeelen. De burgers hebben niets gedaan, dan de oude, versletene vlaggen uit te hangen, die hun de stedelijke raad te huis zond. Het antwoord des konings op het verzoek van den stedelijken raad om openbaarheid der zittingen, is de *Köllnische Zeitung* door de censuur geschrapt geworden. Zij weigerde zelfs zeer snood deze kleine concessie der openbaarheid.

Gedurende de aanwezigheid des konings in Benrath werd door den directeur des seminariums te Moers eene schaar schoolmeesters uit den ganschen omtrek te zamen gedreven, welke een oorverscheurend gezang in het slot uitgevoerd hebben en daarvoor in *genade* weggezonden zijn geworden. Men had alles van de zijde der regering geboden, om een fakkeltogt van Dusseldorf af aan tot stand te brengen; doch zonder gevolg. *(Vervolg hierna.)*

---

(1) CLIQUOT, een beroemd handelhuis in champagne-wijnen in Champagne.

(2) *Tout comme chez nous.* (Alles even als bij ons).

(Noten van den Vert.)

MENGELINGEN.

Wij achten het geenszins overbodig, hier een juist denkbeeld te geven, hoedanig de vrijheid van drukpers en de vrijheid van schrijven en spreken, bij het ontwerp van strafregt omtrent *hoon* en *laster* bedreigd worden.

Wij nemen met dat doel een alles afdoend artikel uit het algemeen geachte «*Weekblad van het Regt*" over, hetwelk een *vyftal grieven* tegen het ontwerp bevat, en daarbij de zeer juiste aanmerking, dat de censuur wenschelijker is, dan eene vrijheid van drukpers onder de voorgestelde bepalingen.

Zie hier het artikel:

«Niet één van onze vroegere ministers van justitie heeft ooit iets vertoonen, zoo rampzalig en ongelukkig, zoo onregtskundig en domperachtig, zoo onregtvaardig en onbillijk, zoo strijdig met onze gewoonten en verlangens, als dat onzalige ontwerp, als de *hoon*- en *laster*-wet, waarmede de heer DE JONGE VAN CAMPENS NIEUWLAND onze wetgeving wil ontsieren.

«En dat zijn geene ijdele woorden en phrases. Wij hebben dit vroeger in 't *Weekblad* 793 zeer in 't breede aangetoond en ontwikkeld. Wij zullen thans slechts herinneren aan eenige van onze voornaamste grieven:

«De onbestemde en rekbare definitiën der misdrijven van hoon en laster, die eigenlijk niets zeggen, en alles overlaten aan het goedvinden en aan het subjectief gevoelen van den regter, die voor de onschuldigste woorden kan veroordeelen, of den schandelijksten en laagsten hoon ongestraft laten, al naar mate zijn geest, zijne luimen of grillen het hem zullen getuigen. Welk een ontzettend en gevaarlijk wapen vooral in de handen van den regter, maar welk een gevaarlijk wapen vooral in de handen van een vervolgziek en heerschzuchtig bestuur! *Eerste grief.*

«Het onwillekeurig en despotiek verbod, om aan de grooten der aarde DE WAARHEID te zeggen, want dat is onmisbaar een noodzakelijk gevolg van de dwaze fictie, die voor leugen houdt alles, waarvan de waarheid niet wordt bewezen door authentieke stukken of vonnissen. Welk eene gruwelijke juridieke ketterij! *Tweede grief.*

«De invoering eener nieuwerwetsche inquisitie, *in nederlandsche zin*, en van het ondragelijkste en onzedelijkste spionnen stelsel, dat zich denken laat, als een gevolg der nieuwe leer, dat *openbaarheid* geen vereischte meer is voor hoon en laster. *Derde grief.*

«Het verbod en het met straf bedreigen van iedere poging, om iemand, en ook de openbare magten en ambtenaren, die ons regeren, *bespottelyk* of verachtelijk te maken en wat er uit volgt, de feitelijke vernietiging van het tot dus verre ten minste *op het papier* bestaande regt, om de openbare handelingen van openbare personen vrijelijk te beoordeelen, omdat het aan het goedvinden van den regter wordt overgelaten te verklaren, dat de woorden, waarvan men zich voor dat oordeel bediend heeft, den openbaren ambtenaar, die dan toch naar alle constitutioneele begrippen *moet* te regt staan voor de regtbank der publieke opinie, belagchelijk, bespottelijk, verachtelijk maken. O, heerlijke en nooit volprezene vrijheid! *Vierde grief.*

«En eindelijk de verantwoordelijkheid van drukkers en uitgevers, zoo als men die in het weleer *vrye* Nederland wil insmokkelen; die de vrije gedachte doodt, omdat zij haar onderwerpt aan de hatelijkste aller censuren, die van boekdrukkers, letterzetters en loopjongens; — en die tevens den schoonen, edelen boekhandel en drukkunst uit onze grenspalen moet verjagen, omdat zij hun wetten en voorwaarden voorschrijft, waarmede de uitoefening van beide beroepen onmogelijk wordt, zonder dat men iederen dag zal blootgesteld zijn, om onschuldig, voor het misdrijf van een ander dat men niet kende, voor de woorden van anderen, die men begrijpt noch verstaat, in eene gevangenis te worden opgesloten. *Vyfde grief.*"

«En zulke wetten wil men opdringen aan het volk van Nederland, dat *tachtig* jaren den bloedigen strijd heeft gevoerd tegen den Spaanschen dwingeland, om de vrijheid van denken en spreken te veroveren."

BREDA, 27. October 1847.

Getrouwd JONATHAN*** en ANTJE***.

Als het bevallige beeld van den hedendaagsche bruidedom te vinden in *Waarheid en Droomen*, zijn de jong getrouwden, zoo spoedig mogelijk na den ontvangen huwelijkszegen, hals over kop, als twee gekoppelde doggen, zonder stilstaan of omzien, den huwelijks-weg naar Parijs opgehold, en wel met wederzijdsche goedkeuring; of even als een kat die een kluifje van tafel gestolen heeft en met haar buit in den bek over de daken vliegt, om een veilig hoekje te vinden waar zij in vrede haar prooi genieten kan.

Is het wonder, dat de liefde van menig echtpaar het zoo kort uithoudt, daar zij begint met zich buiten adem te loopen??!!

Spot maar, JONATHAN! het zal u wel opbreken. Gij vergat geheel en al, dat, wat gij voor 8 jaren schreeft, nu nog aan 't licht zou komen, en in de Courant zou worden aangekondigd. Gij zelf hebt gezegd: het boek van JONATHAN is slecht; dit ontbrak nog maar aan de zoogenaamde humoristische prullen, waarmede wij overstroomd worden.

HILDEBRAND heeft dit en VLEKK heeft dat gezegd; maar JONATHAN is nog veel erger. Alle vuisten op het hoofd van JONATHAN, enz.

Touchez là mon ami! Dat is naar mijn hart gesproken. Zoo mag ik het hooren van iemand, wiens wijsgeerige geest hem boven de verdenking verheft, van soms met molentjes te loopen.

En nu, waarde lezer van de Courant, alles wat goed en wenschelijk is! Denk soms aan JONATHAN als gij het blad in handen neemt. De hemel schenke hem den zegen van menig gelukkig geboorte-berigt en eerst spade en rustig een plaatsje onder de doods-*advertentiën* in den eenvoudigen vorm van: Heden overleed de heer JONATHAN*** in den ouderdom van 99 jaren.

JUDITH, brengt de Courant weg!

ADVERTENTIEN.

AFVAART-UREN

VAN DE STOOMBOOT

DE SCHELDE,

VARENDE TUSSCHEN

VLISSINGEN en BRESKENS.

NOVEMBER 1847.

Van Vlissingen.				Van Breskens.			
Donderdag	11,	nm.	1½ ure.	Donderd.	11,	vm.	2,45 ure.
Vrijdag	12,	«	2 «	Vrijdag	12,	«	3,15 «
Zaturdag	13,	*niet varen.*	«	Zaturdag	13,	*niet varen.*	«
Zondag	14,	nm.	3 «	Zondag	14,	nm.	4 «
Maandag	15,	«	3 «	Maandag	15,	«	4 «
Dingsdag	16,	vm.	7 «	Dingsdag	16,	vm.	8,15 «
Woensdag	17,	«	7½ «	Woensdag	17,	«	8,45 «

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 9. November. Sedert den 6. dezer zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

Jamaica, T. S. R. Kerk, Cork, Euphrosine, F. Bolckess, Londen, beide suiker; Moselle, A. Sernely, New-Orleans, tabak; Margaretha, J. K. Wijkmeijer, Bordeaux, wijn en stukgoed; Waldemar, S. F. Meijnertz, Villa-Nova, vijgen; l'Innocence, J. Petterson, Sylvie, F. Gronholm, Sophie, J. Iversen, de Courier, C. Havighorst, alle Odessa, tarwe.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

Derby, T. W. Gibson, schors, New-Castle; de vrouw Lydia, A. J. Pott, stukgoed, Bremen; das Vertrauen, J. Mund, Rostock, Selby, N. Gilbert, New-Castle, Alexandrine, C. K. Voigt, Seaham, Ann, W. Hamilton, New-Castle, alle ballast.

Van Gend gezeild:

De Komeet, D. N. Jorik, Furst Blucher, M. Agrill, beide ballast, Oostzee; Harmonie, H. H. Nieman, Rostock, Carl en Julie, H. Sinning, Seaham, beide ballast.

Stads-Poorten.

Opening des morgens ten 5 ure.
Sluiting des avonds 6 «
Finale sluiting. De Waterpoorten ten 9 ure en de Rammekens- en Dampoort ten 10 ure.

TE VLISSINGEN, BIJ A. W. VAN BIEREN.